

Атанас Далчев

Есенно завръщане

Мойто есенно скръбно завръщане
подир толкова пролетни дни
в безутешната бащина къща
с боядисани жълто стени.

Колко много години са минали
по неравния тягостен път,
дето днес моите стъпки пустинни
като вопли самотно звучат!

Дървесата са сякаш излезнали
да ме срещнат с прострени ръце;
те минават край мене и чезнат
с озарено от пурпур сърце.

А през техните клони запрещени
вехне къщата с жълти стени
като някакъв спомен далечен,
като спомен от минали дни.

1924 г.

КРАЙ

© 1924 Атанас Далчев

Източник: <http://litclub.com/library/bg/dalchev/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12095>]